

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventvræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De affectu gaudij. Cap. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](#)

formata est, & contra rationem in furorem versa est, & quasi insaniam: ut more phreneticorum irrationaliter moueatur homo contra hominem, contra amicum & proximum, contra seipsum: aliquando etiam contra sanctos & contra Deum, & contra insensibilia & irrationalia, quae nec male nec bene faciunt, nisi sicut natura impellit ea. Etiam ubi cognoscimus nos iniuste moueri, non possumus quandoque impetum iracundiae cohibere.

De affectu tristitia.

C A P. X V.

SIMILITER affectus tristitiae datus est homini, ut doleat de peccatis suis & alienis: & ut mestus sit de dilatione patriae, & timet inferni supplicia, doleat de imperfectione sua, & compatiatur alienae afflictioni: ut per maturitatem utilis luctus, excludat levitatem vanae letitiae, quae est nutrix dissolutionis. Sed haec bona & secundum Deum tristitia peruersa facta, mutata est in tristitiam seculi quae mortem operatur, in desperationem, diffidem, & irrationalitem mordorem.

De affectu gaudij.

C A P. X VI.

AFECTVS gaudij datus est homini, ut gauderet in Deo & in spe eternorum bonorum, & in intuitu beneficiorum Dei, & congauderet proximo in bonis eius, & delectaretur in laude Dei, & in bonis operibus, & fastidiret omnia vana & inutilia & iucundaretur in operibus diuinis, & ex hoc efficeretur alacer & agilis ad seruitutem Dei. Sed modò peruersus est per dissolutionem & vanitatem, ut ho-

mo

mo gaudeat de insaniis falsis, & de affluentia temporalium rerum & honorum, & voluptatum in risu & derisu & fabulis & turpibus ludis, & fastidiat omnia quæ Dei sunt, & insipida sint ei, & tædeat cùm interest diuinis: & ex hoc pigriter ut ad studia deuotionis & virtutis, & euageretur cor circa inutilia & vana & immunda, & grauiores labores corporis libenter sustineret in aliis occupationibus & negotiis, quam ut insisteret spiritualibus & diuinis: Vnde accelerat ab eis absolui quanto citius potest: & negligenter facit illud quod facit, nisi forte lucrum vel laudem inde speret consequi, vel aliud commodum temporale. Ex inordinata autem tristitia gignitur tædiū boni, dum nil liber facere boni vel cogitare vel loqui. Similiter ex dissolutione tedium boni nascitur, dum tantum intenti sumus vanis levitatibus, quod tædet nos spiritualibus studiis intende-re, & quasi anxiāmur cùm debemus auelli ab otio & iocis secularibus, & seriosis exercitiis occupari. Vnde quasi ligati catuli ad stipitem renitēti animo cogimur esse in diuinis, & hoc est acedie vitium & tædiū boni. In hoc multi religiosi laborant, & pauci superant.

De affectu avaritiae.

CAP. XVII.

AFFECTVS autem avaritiae datus fuit homini, ut esset cupidus magni meriti apud Deum, & magnarum virtutum & multorum bonorum operum, & ut multas animas lucraretur Deo, docendo, orando, bonum exemplum dando, & iuvando ad profectum salutis, & ut non esset homo contentus bono quod iam haberet, nisi laboraret ut multiplicetur augeretur ei, & gratia, & opera virtutum.

Sed